

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

BABALEU Serghei XXXXX, *născut la XXXXX,*
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.07.2018 – 08.08.2019;

Instanța de apel: 09.09.2019 – 04.03.2020;

Instanța de recurs: 22.05.2020 – 24.06.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Drochia, sediul Central, din 08 august 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Babaleu Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 187 alin. (1) Codul penal la închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Codul penal la închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 264¹ alin. (4) Codul penal la închisoare pe un termen de 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni lui Babaleu Serghei i s-a stabilit, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Babaleu Serghei în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 8 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 05.03.2018 în jurul orelor 17.00, aflându-se în magazinul I.I. „Sîrbu Daniela,, din XXXXXa sustras în mod deschis din magazin un pachet cu țigări „West,, astfel cauzând lui I.I. „Sîrbu Daniela,, o daună materială în sumă de 12 lei.

Tot el, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând de comun acord cu Dubceac Oleg, Grubîi Petru, Babaleu Ion (în privința cărora cauza a fost disjunsă) și Struța Iurie, în perioada de timp de la 21.09.2018 până la data de 23.09.2018 în jurul orelor 13 cu automobilul de model „ Ford Tranzit,, cu n/î XXXXX de culoare roșie condus de Dubceac Oleg, au sustras pe ascuns de pe lanul de porumb cu suprafața de 9,50 ha, amplasat în extravilanul XXXXX, care îi aparține GȚ „Melnic Victor,, știuleți de porumb în volum de 2320 kg, prețul unui kg fiind de 2,30 lei, cauzându-i o daună materială considerabilă în valoare totală de 5336 lei.

De asemenea, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, la 28.07.2018 aproximativ pe la orele 21.00, având intenția conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, a încălcat prevederile art. 10 pct. 2 lit. a) și 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 care prevăd că, ”... persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus; conducătorului de vehicul i-i este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere...” și anume, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, conducând automobilul de model ”VAZ XXXXX” cu nr./î XXXXX, prin s. Zgurița r-nul Drochia, a fost stopat de către colaboratorii de poliție de patrulare, fiind suspectat de întrebuințarea băuturilor alcoolice. Fiind supus testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic alcotest “Drager“, s-a stabilit că concentrația de alcool pur în aerul expirat este de 1,26 mg/l, cantitate ce corespunde stării de ebrietate grad avansat, rezultat fixat prin testul din 28.07.2018, cantitate care conform art. 134¹² al.3 al Codului Penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea deciziei și stabilirea unei pedeapsă non privativă de libertate, din motiv că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea aspră. La stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerație faptul precum că el în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a recunoscut benevol și integral vinovăția sa în comiterea infracțiunii, sincer se căiește de cele comise, are la întreținere un copil minor, a recuperat prejudiciu material cauzat de infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost stabilită de către probele administrate pe dosar în faza de urmărire penală acestea fiind acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești și acceptată de instanța de fond prin încheierea din 26.06.2019.

Instanța de apel, examinând cauza a ajuns la concluzia, că pedeapsa aplicată lui Babaleu Serghei de către instanța de fond este adecvată și nu contravine prevederilor legii. Prin urmare, instanța a menționat că, la numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului, prima instanță corect a ținut seama de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptelor penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunilor, fiind în stare de ebrietate provocată de alcool, persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat.

În circumstanțele menționate ale cauzei nu sa constatat temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind prea aspră, iar argumentele aduse în apel în circumstanțele constatate pe caz, nu pot servi drept temei pentru stabilirea unei pedepsei mai blânde inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Covdii Alexandru în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat, la stabilirea căreia nu s-a luat în considerație faptul că a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii și a pledat pentru examinarea dosarului în procedura simplificată, că a contribuit activ la stabilirea adevărului, se căiește de cele comise, are la întreținere un copil minor.

Consideră că corectarea și reeducarea condamnatului este posibilă fără izolarea de la societate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că recurentul nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică doar pedeapsa aplicată acestuia, solicitând o pedeapsă fără privare de libertate.

În acest sens, autorul recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 84 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima instanță, au ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, criterii stipulate în art. 75 Cod penal, de toate

circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor, una din care face parte din categoria celor grave, de motivul acestora, de persoana inculpatului, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânsului, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, anterior fiind condamnat penal pentru infracțiuni similare și astfel, Colegiul reține că, corect s-a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

Ținând cont de infracțiunile comise, de personalitatea inculpatului, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunilor și de consecințele în urma infracțiunii comise, relațiile între inculpat și părțile vinovate, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa pentru fiecare episod.

Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, în cauza penală privind-l pe Babaleu Serghei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iulie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion